

Posudek oponentky diplomové práce

Název práce: Právní úprava veterinární péče

Vypracovala: Nikola Šubrtová

Datum odevzdání práce v tištěné podobě: 1.9.2014

Rozsah práce: Práce je zpracována v rozsahu 72 stran včetně obsahu a povinných příloh. Vzhledem k nerespektování běžné normostrany by práce mohla být formálně i delší.

1. Aktuálnost (novost) tématu, náročnost tématu

Téma veterinární péče se v důsledku dotýká každého z nás, což z něj činí téma stále aktuální. Důležité je též porovnání právní úpravy EU a ČR, tedy dostatečnosti a vhodnosti implementace evropského práva.

2. Hodnocení práce

K práci mám několik zásadních připomínek, pokud jde o formální hledisko.

Z hlediska formy postrádám zarovnání textu. Na několika místech je nejednotné řádkování a odstavce.

V textu je velké množství překlepů! Na jedné straně lze nalézt i 4 překlepy. Tuto vadu považuji za poměrně snadno odstranitelnou a v ideálním případě bych doporučila ji upravit a nově práci odevzdat (k tomu viz závěr).

V práci je využit pro odborné dílo poměrně nestandardní slovník. Kromě úvodu, který může být osobním názorem na věc, by práce měla mít pevnou strukturu a systematiku a jasné právní vyjadřování. Celkově je použit vypravěčský styl, který se pro tento typ práce nehodí.

Vybraná spojení, která považuji za nevhodná do odborného textu, protože se jedná spíše o úsměvná tvrzení, nikoliv právní argumentaci:

Str. 6: úvodní odstavec a dále spojení „získávány za velmi divokých a neromantických podmínek“.

Str. 9: „Neštěstí nechodí totiž jenom po lidech, ale chodí také po krávcích.“

Strana 12: „Než pokročíme dále ve zkoumání právní úpravy veterinární péče v jejich mezinárodních i vnitrostátních podobách a souvislostech, zastavme se ještě na okamžik...“

Str. 15: „...musíme se pohroužit do stále ještě novotou vonícího občanského zákoníku, tj. zákona č. 89/2012 Sb.“.

Str. 18: „...situace ve velkochovech hospodářských zvířat stala brutálně mechanizovanou a vedla k nezměrnému utrpení zvířat, která zde jsou pěstována snad s menší péčí a ohledy než brambory...“.

Str. 60: „...a ono i evropské...“.

Str. 61: „...a společně se rozloučíme se stránkami této práce...“.

Str. 63: „...zvířata lze bohužel dále vesele využívat...“.

Z hlediska věcného právě nevhodné uspořádání práce a způsob výkladu značně brání kvalifikovanému posouzení. Text považuji z hlediska věcného za poměrně zmatený. Na druhé straně zahrnuje všechny podstatné právní otázky veterinární péče.

K dílčím kapitolám:

K vymezení pojmu zvíře v NOZ: Shrnutí změny jako lingvistické úpravy nepovažuji za šťastné, kromě toho jde o tvrzení nekonzistentní k tvrzení v závěru (viz str. 67, kde se diplomantka zmiňuje o novém občanském zákoníku, který „významně pro oblast úpravy sledovanou touto prací“ nově stanoví, že živé zvíře není věcí).

Pokud již diplomantka zmiňuje vztah pojmů soukromého a veřejného práva, pak je na místě odkázat zejména na § 3029 odst. 2 NOZ, což zde chybí.

Dále upozorňuji, že rozlišení na obratlovce a bezobratlé je vždy vázáno na to, do jaké míry jsou zvířata schopna vnímat bolest.

Za šťastné nepovažuji ani striktní odlišení zákona na ochranu zvířat proti týrání (např. str. 15) a NOZ (viz problematika pokusných zvířat).

Kapitola 2.1 je spíše vyprávěním o činnostech v historii, které z dnešního pohledu mohou být vnímány jako veterinární péče, ale rozhodně to nevnímám jako odborný výklad vývoje právní úpravy na tomto úseku.

V kapitole 3 jsou zmíněny prameny mezinárodního práva.

V kapitole 4 jsou popsány prameny veterinární péče v rámci práva EU. Je zmíněno jak primární, tak sekundární právo, a dále koncepční dokumenty.

V rámci výkladu považuji za chybnou informaci, že směrnice se obecně stávají ve chvíli marného uplynutí transpoziční lhůty přímo účinné pro členské státy. To se může týkat vybraných směrnic s přímým účinkem, nikoliv všech.

Kapitola 5 se zabývá českou právní úpravou veterinární péče.

Není jasné, proč po zmínce o ústavních základech (která se týká obecně zemědělského práva) následuje výklad právní úpravy šlechtění a plemenitby, aniž by předem byla vysvětlena systematika českého veterinárního práva. Jistě i téma šlechtění lze do zkoumaného okruhu zahrnout, ale je třeba vysvětlit vztahy a vazby z hlediska věcného i právního.

V kapitole 5.3 následuje úvod do oblasti veterinární péče.

U rozboru veterinárního zákona postrádám předem nastíněnou systematiku. V rozboru jsou mícháno obecné povinnosti s povinnostmi specifickými ve vztahu k zajištění zdraví zvířat.

V textu jsou sice odkazy na zvláštní zákony a jednotlivá ustanovení veterinárního zákona, ale tím, že výklad je pojatý spíše jako vyprávění, je poměrně nepřehledný.

Kapitola 6 pojednává o právní úpravě týrání zvířat.

V podkapitole 6.2 „Právní rámec ochrany zvířat“, je najednou výklad odpovědnosti k veterinární péči i zvířatům obecně. Název podkapitoly „Správněprávní rozměr ochrany zvířat – správní delikty“ je matoucí. V zásadě jde jen o výklad o deliktní odpovědnosti, konkrétně odpovědnosti za správní delikty, což je pouze dílčí složkou „správněprávního rozměru“. Název tedy měl být pouze „správní delikty“.

V této části je zmíněno zvláštní opatření (str. 51). Zajímavé by bylo rozvést, zda se ještě jedná o sankční opatření či jiný nástroj.

Ve výkladu trestněprávní odpovědnosti je vyzdvižen trestný čin týrání zvířat, přitom by měly být s ohledem na téma práce řešeny zejména delikty ve vztahu k veterinární péči. Tyto jsou spíše jen okrajově zmíněny.

Diplomantka uzavírá kapitolu s tím, že velkým problémem je to, že většina případů končí posouzením ve správním právu, nikoliv v právu trestním. Což je na jedné straně fakt, na druhé straně však stojí otázka toho, jak má působit hrozba trestní sankce, jak operativně jsou schopny zasahovat správní orgány oproti orgánům činným v trestním řízení apod.

V kapitole 7 je naznačeno srovnání české právní úpravy s právní úpravou Velké Británie.

Následující kapitola se věnuje pokusným zvířatům.

4. Otázky k zodpovězení při obhajobě

1) Zaměřte se na nápravná opatření na úseku veterinární péče.

2) Vyhodnoťte právní úpravu kompetencí na ústřední úrovni státní správy v oblasti ochrany zvířat proti týrání, resp. zvířat (živočichů) obecně.

4. Z hlediska formy práci považuji za velmi špatnou. Pokud se zaměřím také na obsah a systematiku práce, je to velmi těsné rozhodování, zda práci doporučit z hlediska obsahu na úkor velmi nedbalé formy. Nicméně i přes výše uvedené nedostatky práce konstatuji, že téma veterinární péče bylo naplněno, byť specifickým způsobem. Práci tedy doporučuji k obhajobě s hodnocením dobře.

V Praze dne: 16.9.2014

.....
JUDr. Tereza Snopková, Ph.D.

oponentka diplomové práce